

Dönemeyen Bir Dönme Dolap 13

– Ömer Faruk · 26 Kasım 2018

Keyfimin yerinde olduğu günlerden biriydi. Evden şarkı söyleyerek çıktım, önce belediye otobüsüne sonra da dolmuşa binerek kendimi binaların ve insanların az olduğu bir yere attım. Yalnızlığı seviyordum, kendi kendime yetmiş olmamın bunda rolü vardı şüphesiz. Başkaları olmadığı için rol yapmam gerekmiyordu, söyleyeceklerimi akla mantığa uygun hale getirmek zorunda değildim, bana kimse “Saçmalıyorsun!” ya da “Seni anlayamıyorum.” demiyordu, söylediklerime gülen ya da alay eden yoktu. Ulaştığım yer bir baraj kenarındaydı. Barajın göleti yirmi beş-otuz metre ilerimdeydi, sular bir denizin gel-giti gibi hareket ediyordu. Baraj gölüne arkamı dönüp bir ağacın altına oturdum. Yüksek bir yer olduğu için aşağıdaki usta bir ressamın elinden çıkmış bir tablo gibi duran manzarayı seyrederken kendimden geçtim. Yüzlerce çeşit çiçeğin oluşturduğu bir tablo. Yeşil, sarı, mor, kırmızı, kahverengi... kısacası her renkten çiçek. Renkler birbirine karışmış, öylesine ilginç bir renk cümbüşü oluşmuş ki... Bakmaya doyamıyorum. Yerimden kalkıp çiçeklerin yanına gidiyorum. Birkaç metre geride duruyorum, basıp da çiğnerim diye korktuğumdan. Aslında bu renk tarlasında yatıp yuvarlanmayı o kadar çok istiyorum ki... Çiçeklere zarar vermeyecek olsam, bunu mutlaka yapardım. Hafif bir rüzgar çıkıyor, çiçekler kafalarını nazlana nazlana sallıyor. Rüzgarın getirdiği nefis kokuyu burnum alıyor, beynim algılıyor. Bu öyle belli bir çiçeğin kokusu değil; tüm çiçeklerin ortak kokusu. Çiçek olmayı istiyorum. Belki de bir zamanlar çiçektim. Nedense böyle desem de çiçek olmayı kendime yakıştıramıyorum. Bu suratsız, aksi, virane ihtiyar adamın çiçeğe benzer tarafı olur mu hiç? Çöp olmayı kendime yakıştırmıştım, fakat kendimi bulamamıştım, belki bazılarının dediği gibi bir yılanım; ama çiçek asla değilim. Sahi, neyim ben? Tek miyim çok muyum? Bazen neşeli bazen hüznülyüm, bazen iyimser bazen kötümserim, bazen gülerim bazen ağlarım, merhametli olduğum zamanlar da vardır merhametsiz olduğum zamanlar da, doğru da söylerim yalan da... Evet, ben neyim ya da nasıl biriyim, nasıl?

• • •

(Devam edecek...)